

Lupul și mielul

Gheorghe Asachi

Orice face cel mai mare,
Dreptate-n toate are,
Precum vom videa aice
Din o fabulă ce-oi zice.

Un miel foarte însetat
S-adăpa în râu curat,
Unde lupul, cătând pradă,
Începu cu mielul sfadă,
Zicându-i cu rost turbat:
Ori de ce mă înfrunzezi
Și să turburi cum cutezi
Limpedeaa mea băătură?
I-au zis mielul: Doamne, iartă,
La mânie nu te-ntartă,
Mai ales dacă ai vrea
Să-nțelegi măria-ta
C-apa din sus cură-n vale
La șerbul măriei-tale;
Și s-o turbur eu nu pot
Cu piciorul, nici cu bot!

Mi o turburi și-acum iară,
I-au zis cruda acea fiară;
Știu că-n anul cel trecut
Tu de lupi ai zis bârfele!
Cum puteam să zic acele,
Când n-am fost încă născut?
Crede, doamne, că ș-acuma
Eu sug lapte de la muma.
De n-ai fost tu, apoi, zău,

Au fost un frate al tău.
Nici un frate eu nu am.
Așadar, Ț-au fost vrun neam,
Că toți câni, păstori și oi
Bat din veci rebel cu noi!
Zicând ceste, îl îmbrâncă
Și îl duce la pădure,
Unde, fără să-l înjure,
Îl despoaie și-l mănâncă.